

ŻYC EWANGELIA

XI NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 4, 26-34 * 13.06.2021

Jezus mówił do tłumów: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. Gdy zaś plon dojrzeje, zaraz zapuszcza sierp, bo pora już na żniwo». Mówił jeszcze: «Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane, wyrasta i staje się większe od innych jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki podniebne gnieźdzą się w jego cieniu». W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli ją rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

Jeśli chcemy coś mieć, trzeba na to zapracować. Nic samo się nie robi. Jasno to ukazuje Ewangelia. Jezus stara się mówić do tłumów w ten sposób, by mogli zrozumieć, o co Mu chodzi. Posługuje się językiem, który zebrani rozumieją, ale zarazem wie, że ten język nie wyraża w pełni tego, co On chce słuchaczom przekazać. Dlatego osobno, innym językiem, w inny sposób rozmawia z Apostołami. Liczy na to, że oni lepiej zrozumieją te prawdy, które głosi wszystkim. Jezus oświeca ich umysły, ale nie w jakiś raptowny, natychmiastowy, magiczny sposób. Oczekuje od nich wysiłku, cierpliwości, dobrej woli i chęci uczenia się. On oczekuje współpracy.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy słuchając, lub czytając, Pismo święte staram się zrozumieć co Bóg chce mi powiedzieć? Czy moje poszukiwanie sensu przeczytanego Słowa odznacza się cierpliwością?

Do wykonania: Przeczytam jeszcze raz dzisiejszą Ewangelię i spróbuję na nowo zrozumieć przesłanie Boże skierowane do mnie.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

15.06 (poniedziałek) Wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika

Bł. Michał urodził się w roku 1893 w Nowym Folwarku koło Krotoszyna. Był kapłanem archidiecezji gnieźnieńskiej. W roku 1939 został biskupem pomocniczym diecezji wrocławskiej. W listopadzie tego roku aresztowała go policja niemiecka i po wielu etapach osadzono go w obozie koncentracyjnym w Dachau, gdzie podtrzymywał na duchu współwięźniów. W początkach 1943 roku zachorował na tyfus i 26 stycznia został zabity śmiertelnie zastrzykiem. 14 czerwca 1987 r. Papież Jan Paweł II zaliczył go do błogosławionych męczenników.

15.05 (wtorek) Wspomnienie bł. Jolanty, zakonnicy

Jolanta (Jolenta Helena), córka węgierskiego króla Beli IV (1206-1270), przybyła do Krakowa na dwór swej siostry św. Kingi (1234-1292) jako kilkuletnia dziewczynka. Tu wychowana poślubiła w roku 1256 księcia kaliskiego Bolesława Pobożnego (ok. 1225-1279). Wzorowa żona i matka osobiście wychowywała swe dzieci i wywierała wielki wpływ na otoczenie. Wraz z mężem fundowała liczne klasztory franciszkańskie, a inne uposażała. Opiekowała się biednymi i chorymi. Po śmierci męża w roku 1279 wstąpiła wraz ze swoją siostrą Kingą do klasztoru klarysek w Starym Sączu. Po śmierci św. Kingi przeniosła się do klarysek (OSC) w Gnieźnie, gdzie zmarła w opinii świętości w roku 1298.

17.06 (czwartek) Wspomnienie św. Brata Alberta Chmielowskiego, zakonnika

Urodził się w Igołomi pod Krakowem 20.08.1845. Wziął udział w Powstaniu Styczniowym, w którym stracił nogę. Po ukończeniu studiów malarskich rozpoczął pracę artystyczną. W pełni sił twórczych porzucił malarstwo i oddał się służbie ubogim, a następnie założył Zgromadzenie Braci i Sióstr Posługujących Ubogim. Zmarł w Krakowie 25.12.1916. Dnia 22.06.1983 w Krakowie papież Jan Paweł II zaliczył go w poczet błogosławionych, a 12.11.1989 – ogłosił świętym.

19.06 (sobota) Wspomnienie św. Rajmunda, opata

Romuald z Camaldoli założyciel zakonu kamedułów, był synem księcia Rawenny. Urodził się ok. 952 roku. Prowadził życie pustelnicze, przez wiele lat wędrował szukając samotności i zakładając małe klasztory. Występował przeciw złym obyczajom współczesnych mu mnichów; sam wiódł życie cnotliwe i dążył do doskonałości. Zmarł około roku 1027 mając 75 lat.

19.06 (sobota) Wspomnienie św. Gerwazego i Protazego, męczenników

O życiu świętych wiadomo bardzo niewiele. Bracia, wg tradycji synowie męczenników św. Walerii i św. Witalisa. Zostali zamęczeni na śmierć, za bycie chrześcijanami w pierwszych latach chrześcijaństwa (w I, lub III i na początku IV wieku). Jak głosi tradycja Gerwazy zmarł od ran sodnalezione w Mediolanie, na zlecenie św. Ambrożego, w kościele świętych Nabora i Feliksa. Relikwie świętych zostały połączone z relikwiami świętego Ambrożego i złożone w Mediolanie.

WARTO WIEDZIEĆ:

PŁASKORZEŻBA MATKI BOZEJ KOZIELSKIEJ-ZWYCIĘSKIEJ

w kaplicy maryjnej od 1963 roku znajduje się oryginał płaskorzeźby wykonanej przez por. T. Zielińskiego, na zlecenie por. T. Birzy-Bireckiego. Z obozu w Kozielsku potajemnie wywiózł ją płk A. Kosiba, z którym obraz zawędrował do innego obozu, Griazowca (Rosja). W Buzułuku płaskorzeźba oddana została pod opiekę szefa duszpasterstwa Polskich Sił Zbrojnych w Sowietach, ks. Wł. Cierńskiego. Stamtąd Madonna Kozielska przemierzyła cały szlak bojowy tej Armii (Persja, Irak, Palestyna i Włochy). Po zakończeniu działań zbrojnych w 1949 r. ikona przewieziona została do Londynu, gdzie ks. W. Judycki, umieścił ją w kościele katolickim Brompton Oratory. W jesieni 1963 r. płaskorzeźbę przeniesiono do naszego kościoła. Początkowo umieszczono ją w specjalnie przygotowanej kaplicy (wtedy: dzisiejsza kaplica Miłosierdzia Bożego), a po kilku latach w głównym ołtarzu kaplicy. 8 czerwca 1997 r., na Błoniach Krakowskich papież Jan Paweł II dokonał koronacji tego obrazu. Po nałożeniu koron powiedział: *"Ta płaskorzeźba, wykonana w obozie jeńców, z którego prawie wszyscy zginęli w Katyniu, przypomina tragiczne wydarzenia ostatniej wojny (...). Niech cześć oddawana w tym Kozielskim Wizerunku nie tylko przypomina przeszłość, ale umacnia wiarę współczesnej Polonii i emigracji"*.

W sklepiu do nabycia najnowsze opracowanie *Historii cudownej płaskorzeźby Matki Bożej Kozielskiej Zwycięskiej i jej kultu*. Autorem opracowania jest dr hab. A. T. Suchcitz, prezes parafii. Książka wydana została w formie albumowej w twardej oprawie, z bogatym materiałem fotografii, indeksem nazwisk i streszczeniem w języku angielskim.